

KLASSE

NIEUWEGE VORM

U O D E R S

STOP

«Drugs komen hier niet binnen»

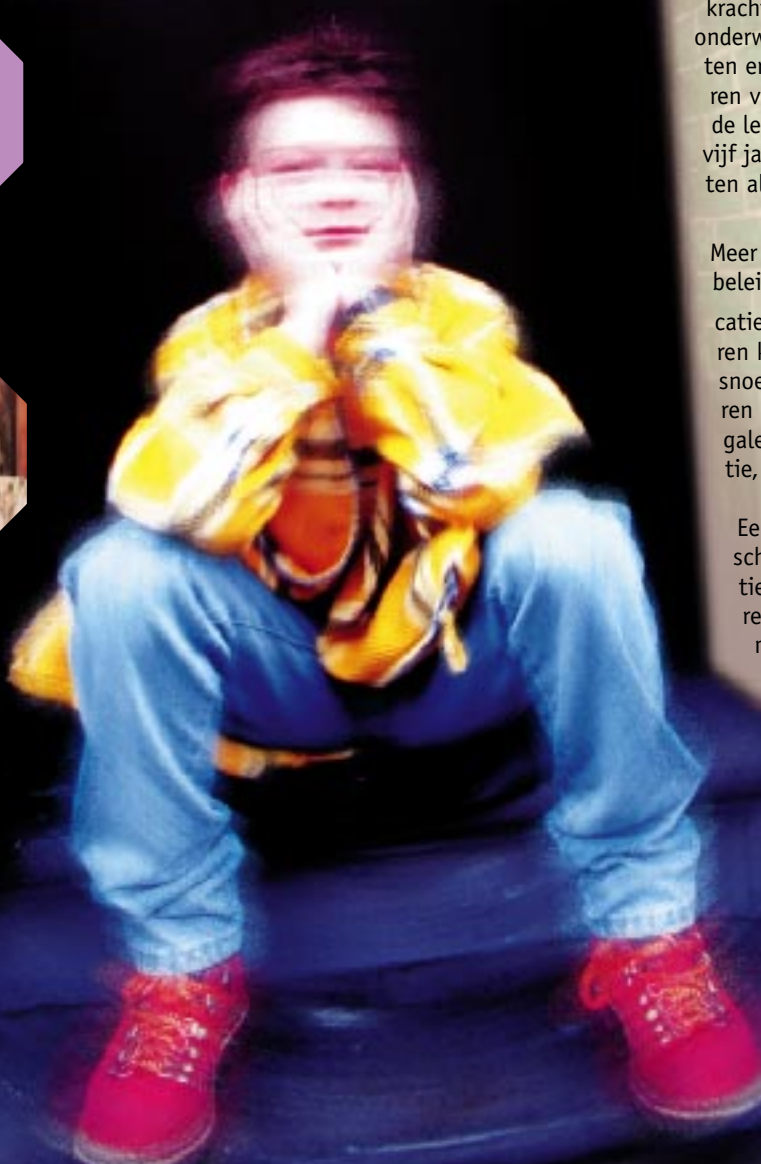
IK SLA HEM ZIJN
HOOFD IN p. 4-5

KUNNEN OUDERS
TOVEREN? p. 2-3

MUSEUM MET
KLASSE p. 7

82 % van de ouders vindt dat de school een actief drugsbeleid moet voeren. Dat blijkt uit een exclusieve enquête van KLASSE voor Ouders bij 500 Vlaamse ouders. «De school moet dat in het oog houden. Die vertelt mijn kinderen wel wat ze moeten weten over drugs», zeggen ze. Intussen sluiten vele ouders ramen en deuren. Ze zijn bang.

Uit een onderzoek van KLASSE bij leerkrachten blijkt dat in de lagere school 17 % van de leerkrachten al drugs opmerkten. In het secundair onderwijs wordt meer dan 80 % van de leerkrachten ermee geconfronteerd. In de eerste drie jaren van het secundair onderwijs ziet 60 % van de leerkrachten (veel) meer drugs dan pakweg vijf jaar geleden. Toch houden ze de schoolpoorten al jaren angstvallig **gesloten** voor drugs.

Meer en meer scholen werken een actief drugsbeleid uit. Dat begint bij een **open** communicatie met hun leerlingen. Ze leren jonge kinderen kritisch omgaan met genotsmiddelen als snoep, computerspelletjes, tv-kijken. Jongeren worden weerbaar gemaakt tegenover illegale drugs. Maar ook legale: alcohol, medicatie, tabak...

Een kind brengt meer tijd thuis door dan op school. Ouders zijn dan ook de beste preventiewerkers. Hoe ze dat kunnen doen? Kinderen zelfvertrouwen geven, ze helpen keuzes maken, leren omgaan met gevoelens. Zelf het goede voorbeeld geven. En ondanks alles de communicatie open houden: kinderen laten voelen dat ze altijd ergens kunnen **aankloppen**. Ouders en school kunnen elkaar daarbij helpen.

Als u die **deur** niet dicht doet
kijkt u op pagina vier.
(De portier dankt u.)

Ouders kunnen toveren

Het is de droom van alle ouders dat hun kinderen goede schoolresultaten halen en later evenwichtige mensen worden die hun verstand kunnen gebruiken. «Maar wat kunnen wij daaraan doen?» vragen veel ouders zich af.

Wij gingen voor u op zoek naar één truc die ouders uit hun hoed kunnen toveren. Hij moet effect hebben en hij mag niet te veel moeite, tijd of geld kosten.

DIE TRUC BESTAAT.

*Hij heet: **lezen** en **voorlezen**. (Maar vertel dat nu niet tegen iedereen voort.)*

- **Voor jonge kinderen: voorlezen.** Onderzoekers hebben bewezen dat kinderen later betere schoolresultaten halen als hun ouders vroeger veel voorlezen. Allerlei verhalen. Maak daar elke dag even tijd voor. De kinderen leren er woorden, structuren, gedachten én een hele wereld mee. (Wie zichzelf wat onzeker voelt, kan ook samen met de kinderen kijken naar het korte voorleesprogramma Draaimolen. Elke dinsdag om 18.05 u. op TV2. Daar hoort en ziet u de beste kinderboeken. En natuurlijk is er Sesamstraat: elke dag om 18.15 u. op Nederland 3)

- De meeste ouders stoppen met voorlezen als de kinderen zelf kunnen lezen. Fout. De kinderen kunnen immers **met hun oren** veel moeilijkere verhalen aan dan ze **met hun eigen ogen** kunnen lezen. Ouders kunnen de hele lagere school toffe verhalen blijven voorlezen. Soms de eerste bladzijden van een boek om de kinderen op weg te helpen de rest zélf te lezen. Spannend! En het heeft zeker en vast effect.

- **Met de kinderen naar de bibliotheek.** Slechts 11 % van de ouders gaat met zijn kinderen naar de bib. De meesten lezen zelf nooit een boek. Hoe zouden ouders willen dat de kinderen dat wel doen? En ook hier is het bewezen: wie boeken leest, haalt betere schoolresultaten.

- Dikwijls **stoppen** de kinderen met lezen als ze 14 jaar zijn. Eén derde van alle leden van de bib is jonger dan 15 jaar. Plots hebben ze veel andere dingen om hun hoofd. Toch kunnen ouders ook dan het lezen aanmoedigen. Zet bijvoorbeeld eens een avond de tv af. Maak het rustig in huis. Neem samen een boek vast en praat erover. Gezellig.

HOKUS POKUS

Boeken lezen helpt niet alleen om betere schoolresultaten te halen. Boeken maken kinderen ook wegwijz in de *hokus pokus* van de wereld: gedachten, gevoelens, **dromen en bedrog**. Hoe beter je met woorden en teksten kunt omgaan, hoe sterker je staat in de wereld. Bovendien is lezen ook gewoon plezierig. Al moeten kinderen ook dat ontdekken. Net als het plezier van zwemmen of fietsen.

HET TOVERBOEK

Laat uw gezin vanaf nu regelmatig betoveren door een boek. Schrijf ons een briefje met uw voorstellen, ideeën en plannen. Uit het hele stapeltje pikken we (geblinddoekt en met de goochelstok) **twintig winnaars** van een boekenbon van **duizend frank**. Want ook in de boekhandel liggen geheimen op u te wachten.

Schrijf naar *Klasse voor Ouders (Hokus Pokus)* - Koningsstraat 138 - lokaal 508 - 1000 Brussel

NIETS IN DE HANDEN, NIETS IN DE ZAKKEN

De meeste mensen gaan NOOIT naar de bibliotheek: 76 % van de Vlamingen zet er **geen stap** binnen. Van de mensen tussen 30 en 45 jaar is maar 4 % lid van een bib.

Nochtans steekt de gemeenschap daar veel geld, mensen en middelen in. Er staan **honderdduizenden** boeken op u te wachten. De bib is nooit ver af en zo goed als gratis. En de bibliothecaris helpt u als u de weg zoekt naar goede boeken voor uzelf of voor uw kinderen. Als alle lezers van *Klasse voor Ouders* NU lid worden van een bibliotheek, verdubbelt het aantal leden met één klap in heel Vlaanderen. Waarop wacht u?

DE GOOCHELSCHOOL

Veel scholen en leraars leveren grote inspanningen om uw kinderen aan het lezen te krijgen. Er is een school- of klasbibliotheek, ze gaan met de klas naar de openbare bibliotheek, er zijn leeslessen, ze praten over boeken enz.

MAAR DAT HEEFT ALLEMAAL WEINIG ZIN ALS DE OUDERS NIET MEEWERKEN.

Als het thuis nooit rustig is om een boek te kunnen lezen, als de ouders zelf nooit iets lezen, als ze nooit over boeken praten met hun kinderen, als ze niet eens mee naar de bibliotheek gaan. Ouders en leerkrachten hebben **het geheim** van het succes in hun hoed. Als ze samenwerken.

STRAFFE TOEREN

• Er is een week die twee weken duurt. Dat is straf. Maar er gebeurt dan ook zoveel. De **jeugdboekenweek** 1997 loopt van 5 tot 19 maart. Duizenden leerlingen, ouders en leerkrachten nemen eraan deel. Overal zijn er extra-activiteiten rond boeken voor jongeren.

U kunt meer informatie krijgen en een overzicht van alle activiteiten bij het Nationaal Centrum voor Jeugdliteratuur - Minderbroedersstraat 22 - 2000 Antwerpen - tel. 03-234 16 67.

• Ouders, leerkrachten of oudercomités die iets willen doen rond jongeren en lezen kunnen ook op bovenstaand adres terecht. Of bij *Linc (Centrum voor Lezen en Informatie)* - Maria-Theresiastraat 20 - 3000 Leuven - tel. 016-22 89 33.

Jens, Anja, Dirk, Inge, Bert en Lisa zoeken hun weg in deze wereld. Hun ouders zijn als de dood voor drugs. «Dat ze daar maar af blijven.» De school moet daar voor zorgen. Toch zijn de beste preventiewerkers **ouders met aandacht voor hun kind. Al heel jong wapenen ze hun kind, maken het weerbaar. Zo kunnen kinderen weerstaan aan groepsdruk en «neen» zeggen. Ouders geven ook het goede voorbeeld, ze coachen hun kind en zijn tegelijkertijd hun vertrouwensfiguur. Hoe ze dat dan doen?**

Dirk (17): «Ik ga in de wereld graag op zoek naar wat ik belangrijk en zinvol vind, daar moeten mijn ouders niet bij helpen.»

Help uw kind al jong keuzes maken. «Waarom kies ik voor de sportclub en niet voor de turnclub?» Wat zijn de gevolgen van een gemaakte keuze? Als ouders steeds hun **keuzes** maken, lopen kinderen het gevaar op belangrijke momenten zelf geen keuze te (kunnen) maken.

Jens (16): «Onze pa drinkt elke avond vijf pintjes en ons ma neemt vaak slaappillen. Waarom maken zij zich zorgen over mijn jointje?»

Jongeren nemen het gedrag van ouders (roken, drinken, slaapmiddeltjes, pijnstillers) over. Zo denken ze tot de wereld van volwassenen te behoren. Ouders kunnen beter vroeg met hun jonge kinderen al over genotsmiddelen praten. **Snoep** en computerspelletjes kunnen geplaast worden naast de genotsmiddelen van de volwassenen: koffie, alcohol, sigaretten tot zelfs kalmeer- en vermageringsmiddelen. Ouders zijn beter eerlijk en geven toe dat het ook voor hen soms moeilijk is om aan genotsmiddelen te weerstaan. Maar niet elk gebruik van genotsmiddelen hoeft probleemgedrag te zijn. Kunnen genieten is trouwens belangrijk in het leven.

Anja (14): «Mijn vrienden begonnen met drugs te experimenteren. Ik wou er gewoon bijhoren.»

Opvoeden betekent kinderen zelfvertrouwen geven. En daar beginnen ouders beter heel vroeg aan. Kinderen die in zichzelf **geloven** en zich gewaardeerd voelen, zijn weerbare kinderen. Ze kunnen van zich afbijten en makkelijker «neen» zeggen, ook tegen vrienden. Kijk daarom niet alleen naar wat uw kind fout doet. Beloon hem ook voor wat hij goed doet. Veroordeel uw kind nooit als persoon («Je deugt niet»). Bespreek zijn gedrag («Dat kan je misschien ook zo doen»).

DRUGS IN HUIS?

- Ouders met vragen over drugs, welke dan ook, kunnen elke werkdag van 12 tot 21 uur terecht bij de **Druglijn 078-15 10 20** (groen nummer: u betaalt voor een zonaal gesprek, van waar u ook belt), op zaterdag van 15 tot 21 uur (zon- en feestdagen gesloten). Ook jongeren kunnen er terecht.
- De gratis brochure «**Druggebruik**» (over de producten, het druggebruik en de preventie) kunt u ook aanvragen bij het Vast Secretariaat voor het Preventiebeleid - Wetstraat 26 - 1040 Brussel - tel 02-500 24 45 - fax 02-500 24 47.
- Hoe praat u met kinderen over drugs? «**Ouders en drugs. De grote vraagtekens**» kost 15 fr. (+ portokosten) en is te verkrijgen bij de Vereniging voor Alcohol- en andere Drugproblemen (VAD) - G. Schildknechtstraat 9 - 1020 Brussel - tel 02-422 49 69 - fax 02-422 49 79.
- Voor **projecten** op school hebben de ondersteuningscentra van de ouderverenigingen, in samenwerking met preventiecentra, goed materiaal ontwikkeld. Neem contact op met de oudervereniging van uw school.

Lisa (15): «Waar kunnen we nu nog echt thuis komen? Voor mijn ouders en op school moet ik altijd maar presteren.»

Inge (14): «Ik weet perfect waar ik drugs kan halen. Sommige vrienden gebruiken drugs.»

Een opvoedingspatroon waar kinderen niks mogen, of net alles, leidt tot risicogedrag. Regels opstellen is daarom belangrijk. Hoe ouder de kinderen, hoe meer inspraak ze kunnen krijgen in het opstellen van die regels. Zo weet een kind dat zijn mening gewaardeerd wordt. Dat versterkt zijn zelfvertrouwen («Ze houden rekening met mij»). Kinderen en zeker pubers experimenteren graag met **regels**. «Hoever kan ik gaan?» Ze gaan op zoek naar wat zij belangrijk vinden. Experimenteren met drugs is daar een uiting van. Het hoeft niet noodzakelijk tot verslaving te leiden. Te streng reageren op het overschrijden van een grens kan de communicatie moeilijker maken. Niet reageren ook.

Bert (17): «Drugs brengen je in een leuke stemming, je durft en kan meer. Als ik het niet meer zie zitten of ik heb verdriet drink ik een paar pintjes meer.»

Het is belangrijk dat ouders van jongsaf aan kinderen leren omgaan met gevoelens: **verdriet** (Wat doe ik ermee? Praat ik erover?), **kwaad** zijn (Hoe leg ik een ruzie bij? Hoe zet ik de eerste stap). Ouders geven het voorbeeld. Wat doen zij als ze verdrietig of kwaad zijn?

De rijkswacht meldt dat via sommige scholen paniekerige boodschappen de wereld worden ingestuurd over afdrukplaatjes waarop aan de achterkant een voor de kinderen levensgevaarlijke drug zou zijn aangebracht. De drugs zouden via het speksel en contact met de huid in het lichaam opgenomen worden. De rijkswacht benadrukt dat deze informatie berust op **fantasie** en compleet onjuist is. Zoiets bestaat niet.

Het is goed dat ouders kinderen stimuleren om hun talenten te ontwikkelen. Maar de verwachtingen mogen niet té hoog liggen. De prestatiedruk op school wordt steeds groter. Om mee te kunnen draaien (of eraan te ontsnappen) wordt wel eens naar drugs (pepmiddelen, slaapmiddelen, alcohol, softdrugs) gegrepen. Ouders kunnen zich beter ook opstellen als vertrouwenspersoon. Met goede, maar ook minder aangename **geheimen** kan uw kind bij u terecht. Maak uw kind niet af als hij iets komt opbiechten. U loopt het risico dat hij nooit nog wat komt vertellen. Een vertrouwenspersoon die niets *weet*, verliest vlug vertrouwen («Het heeft geen zin om het thuis te vertellen, mijn ouders weten daar toch niets van»). Informeer u als ouder over drugs en andere problemen. Best voor u het echt nodig heeft. Veel scholen maken er werk van. Een goede vertrouwenspersoon kan *luisteren* en houdt de communicatie altijd open. Ook al ervaart hij zijn kind op een bepaald moment als een muur («Praten heeft geen zin meer»). Jongeren zijn op zoek naar warmte, geborgenheid. Vinden ze die bij u niet dan zoeken ze ergens anders.

«We hadden het moeten zien»

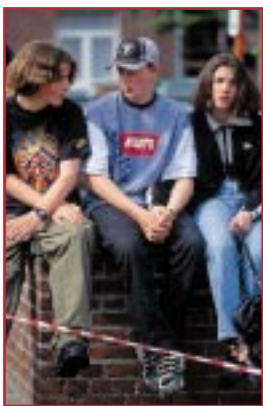
Robert (42): «Onze Bert kwam met nieuwe vrienden naar huis en luisterde naar andere muziek. Plotseling moest hij er ook helemaal anders uitzien. Zijn oude broeken en truien verhuisden naar de zolder. Gelukkig waren zijn resultaten op school heel goed. Nu begrijpen we dat hij goede punten gebruikte om zich achter te verbergen. Er waren toch geen problemen. Tot de school meldde dat Bert drugs gebruikte.»

Elke vorm van druggebruik brengt een gedragsverandering met zich mee. Ouders die hun kinderen goed kennen zullen vlug *signalen* opvangen. Met uw kind praten is dan belangrijk. Een paar tips:

- **Geen paniek.** Het is normaal dat u schrikt, maar het is niet omdat uw kind met drugs experimenteert dat hij verslaafd is.
- **Voer een rustig en open gesprek.** Veroordeel eventueel zijn gedrag, maar niet zijn persoon («Je komt hier niet meer binnen»). Toon begrip en laat hem voelen dat u hem gaat helpen. Het is belangrijk om te weten *waarom* uw kind drugs gebruikt. Onder invloed van anderen of om persoonlijke redenen? Probeer te weten te komen in welke fase hij zich bevindt. *Experimenteert* uw kind, is hij een *regelmatig* gebruiker of is hij *verslaafd*?
- **Zoek hulp.** Schaam u niet. Het is niet omdat uw kind drugs gebruikt dat u een slechte ouder bent. Experimenteert uw kind dan kan een gesprek al veel verhelpen. Praat ook met de school, zijn klasleraar of de ouders van zijn (nieuwe) vrienden. Gebruikt hij heel regelmatig drugs dan is doorverwijzing nodig naar het PMS-centrum of een Centrum voor Geestelijke Gezondheidszorg. Is hij echt verslaafd, dan kan uw kind terecht in een ontwenningencentrum.

DRUGS OP TV EN INTERNET

Voor drugs moet iedereen zijn verantwoordelijkheid nemen: ouders, leerkrachten én leerlingen. Daarom hebben we het deze maand ook over drugs in Klasse voor Jongeren en in Klasse voor Leerkrachten. Veel scholen werken aan een concreet plan. In samenspraak met KLASSE heeft BRTN-Schooltelevisie een korte introductiefilm gemaakt over drugs op school. Die duurt zo'n acht minuten en is bedoeld voor leerkrachten secundair onderwijs. Veel scholen schakelen de video in en gebruiken de reportage om het onderwerp aan te kaarten in de klas. Misschien kunt u dat ook doen om er thuis met uw kinderen eens over te praten. **DRUGS OP SCHOOL (Alfa en Omega Plus)** - woensdag 19 februari om 15.22 u. (TV2) - dinsdag 25 februari om 10.50 u. (TV2). U kunt het filmpje ook op de **KLASSE** site bekijken. De URL is: www.artefact.be/Klasse/Archieven/Archieven.qry?function=search&Tango_AlleTekst=%22drugs+op+tv+en+internet%22

Vreemde taal

Welke taal spreekt u thuis? Als dat Algemeen Nederlands is, behoren uw kinderen tot de gemiddelde 16 % van de leerlingen bij wie de **thuis-taal** en de schooltaal samenvallen. Dit geeft alvast minder taalproblemen in de les Nederlands. Maar voor de meeste kinderen is er dus *een groot verschil* tussen de taal die ze op school horen en die van thuis. Zo'n 35 % spreekt thuis dialect. Ongeveer de helft van alle leerlingen hanteert een soort tussentaal: half Nederlands, half dialect. In het algemeen secundair is dat zelfs 55 %. Een klein percentage leerlingen spreekt een vreemde taal. Deze gegevens kwamen aan het licht tijdens een onderzoek bij tweede- en vierdejaarsleerlingen in ruim 100 Vlaamse scholen.

Even nadenken over de taal die thuis wordt gesproken? Misschien kunnen ouders inspanningen doen om die taal nauwer te laten aansluiten bij de taal die op school wordt gebruikt. Uw kind wordt er beter van.

5

6 Vuilnisbak

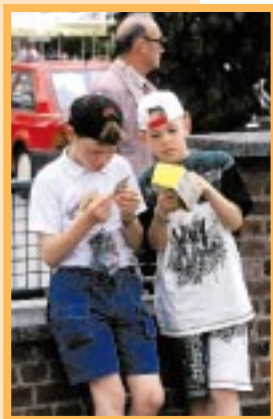
U moet twee exemplaren van Klasse voor Ouders in de vuilnisbak gooien, gewoon omdat u drie kinderen op dezelfde school hebt zitten? Verwittig de school. Laat het blad in het vervolg bijvoorbeeld alleen door uw jongste kind meebrengen. Dit zit waarschijnlijk nog het langst op school. We maken Klasse voor Ouders immers voor u, niet voor de papierberg. Krijgt u ons blad niet via de school van uw kind? Vraag aan de school zich in te schrijven. Dan krijgen meteen alle ouders van de school het. Lukt dat niet, dan kunt u nog altijd een individueel **postabonnement** nemen. Dat kost 200 fr. per jaar.

Vragen? Klasse voor Ouders - Koningsstraat 138 lokaal 508 - 1000 Brussel - tel 02-211 45 64

Als leerlingen iets niet begrijpen op school, dan kunnen ze bij hun leerkracht terecht voor uitleg. Zo eenvoudig lijkt het. Maar soms heeft die leerkracht geen tijd, of durft het kind niet, en dan? Leerlingen vragen uitleg aan medeleerlingen. Die leren hen vaak trucjes aan.

3 [Bang]

Onderzoekers in Nederland vergeleken de **uitleg** van de leerkrachten en de klasgenoten bij een moeilijke les. 73 % van de leerlingen koos toch voor de uitleg van de leerkracht, omdat die de stof beter begrijpt. 27 % gaf de voorkeur aan een klasgenoot, omdat ze zich dan beter op hun gemak voelen. De meeste leerlingen vinden uitleg geven plezierig, maar de kwaliteit van de uitleg verschilt nogal eens. Vaak leren ze een trucje aan om de vraag op te lossen. De onderzoekers besluiten dat het wel interessant zou zijn als leerkrachten in hun les klasgenoten aan elkaar uitleg zouden laten geven. Dat zijn dan twee vliegen in één klap. Kinderen durven immers gemakkelijker vragen stellen aan elkaar.

Hebben uw kinderen al eens gelast, getimmerd, met de vrachtwagen gereden, drukwerk gemaakt of planten verpot? Het is leuk dat kinderen op jonge leeftijd met beroepen in contact komen.

8

[Lassen]

En dat kunnen ze binnenkort. Op een heuse beurs die heel Vlaanderen doorkruist: de **BIPjes** of het **Beroepen-Info-Project**. Kinderen tussen elf en veertien jaar kunnen er in de verschillende stands gratis kennismaken met vooral technische beroepen. Het opent hun wereld, stimuleert ze op zoek te gaan naar hun sterke kanten en interesses. En het helpt kinderen bewuster kiezen voor een studierichting. De toegang is gratis: voor alle ouders en voor alle kinderen. Het Beroepen-Info-Project is een organisatie van de Permanente Werkgroepen Onderwijs-Arbeidsmarkt en de VDAB in samenwerking met het departement Onderwijs en de onderwijsnetten. Ook het PMS en de VDAB zijn op de beurs aanwezig.

De BIPjes vinden plaats in vier provincies: de Hallen van Kortrijk (22 februari - 10 tot 16 u.), Flanders Expo Gent (1 maart - 10 tot 16 u.), het Bouwcentrum Antwerpen (8 maart - 9 tot 16 u.) en de Grenslandhallen Hasselt (19 april - 9 tot 16 u.). Voor meer inlichtingen: tel 02-506 17 38.

Op de toets van geschiedenis had Lien (11) alles correct ingevuld, maar het was verkeerd geschreven. Daardoor verloor ze de helft van de punten. Een groot aantal kinderen in het basisonderwijs, het buitengewoon onderwijs en het secundair onderwijs ondervindt elke dag grote problemen bij het (leren) lezen en schrijven. Ze hebben **dyslexie**. Dat is een lees- en schrijfstoornis bij (meestal) normaalbegaafde personen. Kinderen met dyslexie kunnen de opbouw van een woord moeilijk herkennen. Ook al hebben ze meestal een normale intelligentie. Vijf à tien procent van de bevolking lijdt aan een of andere vorm van dyslexie. Veel meer jongens dan meisjes. Het lezen verloopt bij hen niet automatisch. Daardoor verliezen ze ook veel tijd voor andere dan taalvakken. Zonder fouten schrijven is voor hen een hel. Het probleem kan het best vlug worden opgemerkt. Kinderen met hardnekkige lees- en schrijfproblemen verdienen beter dan lui of dom genoemd te worden. Als het kind deskundig wordt begeleid kunnen de meest vervelende verschijnselen worden teruggedrongen. De aanpak moet dan wel op de maat van het kind geschreven zijn. Ouders en leerkrachten kunnen beter van jongsaf aan uitkijken. Bij twijfel is een onderzoek absoluut nodig. Neem tijdig contact op met de school en het PMS.

Ouders die op zoek zijn naar meer informatie over leerproblemen kunnen altijd terecht bij Sprankel, de Vlaamse vereniging voor ouders van normaalbegaafde kinderen met leermoeilijkheden - Bevrijdingslaan 88 - 3665 As - tel 089-65 76 18 - fax 089-65 01 53.

1

[Alles juist]

Wat Bill Clinton, Picasso en Koen Wauters met elkaar gemeen hebben? Ze zijn allemaal linkshandig. 10 % van alle mensen is linkshandig. Een serieuze minderheid dus.

Omdat het anders dan gewoon is, doen er nog altijd verhaaltjes de ronde over **linkshandigen**. Linkshandigen zijn creatiever. Of juist onhandiger. Hun hersenen zitten omgekeerd in hun hoofd. Ze leven minder lang. Niets van dit alles is waar. Misschien hebben ze gemiddeld iets meer ongelukjes dan rechtshandigen, maar dat komt doordat hun omgeving rechtshandig is. Men weet nog altijd niet precies wat linkshandigheid veroorzaakt. Misschien is het genetisch. Misschien hormonaal. Er is in elk geval niets eigenaardigs aan linkshandig zijn. U maakt zich geen zorgen als uw kind blond haar heeft, linkshandigheid is net zo natuurlijk.

Uw kind bepaalt zijn voorkeurhand zeker voor zijn zesde verjaardag. Laat hem een bal smijten, een lepel vasthouden, een tekening maken, en u ziet het wel. In België wordt linkshandigheid al een poosje niet meer «afgeleerd», maar in veel landen is dat nog steeds het geval. Niet linkshandigheid zelf, maar het rechtshandig maken van een linkshandig kind veroorzaakt problemen.

Kinderen weerbaar maken tegen seksueel misbruik start bij ouders die een goede en warme opvoeding geven waar seksualiteit op een positieve manier aan bod komt. Hoe u dat als ouder dan

Warm opvoeden

2

doet? Welke basisregels ouders aan kinderen kunnen meegeven om zichzelf te beschermen? Wat u moet doen als u vermoedt dat uw kind seksueel werd misbruikt? Dat vindt u terug in het spijkplinternieuwe boekje **«Weerbare kinderen»**. Het kan een belangrijk hulpmiddel zijn in het voorkomen van seksueel misbruik. Ouders kunnen het lezen en er met hun kinderen over praten. Bij het boekje hoort een invulbladje voor jonge kinderen en een

kaartje met een aantal handige tips voor jongeren.

De brochure «*Weerbare kinderen*» is uitgegeven in

samenwerking met de ondersteuningscentra van de ouderverenigingen. Ze kost 50 fr. (+ 22 fr. portokosten). Bestellen kan bij CGSO Trefpunt Seksualiteit Relatie Geboorteregeling - Meersstraat 138B - 9000 Gent - tel 09-221 07 22 - fax 09-220 84 06.

ACTIE met Klasse naar het museum

10 maal 10 praatjes

«Papa, wat is een museum?»

«Zwijg en eet voort.»

Wat u en uw kinderen in een museum gaan zoeken? Of het wel de tijd en de moeite loont?

Zeker, kijken naar kunst opent horizons, leert een mens openstaan voor anderen en van schoonheid genieten.

Dat geldt zeker ook voor kinderen.

En als ze dan nog eens voelen dat u als ouder, naast hen staat, gewoon mee te genieten...

U zet moeilijk de stap naar een museum? Wij

helpen u. Het Museum voor Schone Kunsten in Brussel gooit op zondag 16 maart zijn deuren open voor ouders met klasse. (U hoeft dus zelfs niet te duwen). U bent welkom in het grootste museumcomplex van België met een zeer rijke verzameling kunstwerken van de veertiende eeuw tot nu. Tien dagen van de educatieve dienst wachten uw gezin op voor een leuke babbel bij tien kunstschatten (Rubens, Bruegel, Magritte, Broodthalers, ...). De uitleg is interessant en begrijpelijk voor kinderen én volwassenen. Om het halfuur kunt u bij een ander kunstwerk terecht. Met het plannetje kunt u zelf uw weg kiezen. Wij

Wat u moet doen?

Deze bon invullen en als de gesmeerde bliksem naar het museum sturen. 1000 gezinnen (van maximum 4 personen) krijgen dan per post een uitnodiging. Aan de ingang krijgen ze later een plannetje van het museum en de nodige richtlijnen. Elk gezin betaalt ter plaatse slechts 200 fr. (de normale toegangsprijs is 150 fr. per persoon, de uitleg is die dag gratis). Laat u de auto maar rustig thuis. Het museum ligt op twee minuten van het Centraal Station. De NMBS geeft trouwens een stevige korting in het weekend.

Krijgen is de kunst? Niet echt. Wie uit de boot valt, krijgt ook nog een cadeautje: een kortingsbon van 50 fr. per persoon voor de toegang tot het museum op gelijk welke andere dag. Knippen maar.

MUSEUM MET KLASSE

- JA, ik ontvang graag voor mijn gezin (max. 4 personen) een uitnodiging voor «**10 maal 10 praatjes**» in het **Museum voor Schone Kunsten van Brussel op zondag 16 maart** (eerste praatje om 10.30 u., laatste om 16.30 u.). Aan de ingang betalen we 200 fr. voor heel het gezin.
- in de voormiddag in de namiddag
(kruis aan wat u verkiest)

Naam: _____

Adres: _____

Telefoon: _____

Knip deze bon uit, kleef hem op een briefkaart en stuur hem als de bliksem naar Kunst met Klasse - Museum voor Schone Kunsten - Educatieve dienst - Museumstraat 9 - 1000 Brussel.

[Bekende Vlaming] Misschien vindt u het niet zo erg dat iedereen weet wanneer u verjaart.

4

Maar hoe vaak u de dokter raadpleegt, met wie u vandaag heeft gebeld, hoeveel schulden u heeft of wat u deze maand aan kleding uitgaf, dat gaat niemand wat aan. En toch. Heel wat organisaties bewaren in hun computers de meest uiteenlopende **gegevens over u**. Die informatie wordt vaak voor alles en nog wat gebruikt. U heeft het recht om te weten welke gegevens over u worden verwerkt en waar men ze voor gebruikt. U kunt die gegevens zelfs laten aanpassen of schrappen. Nog voor 1998 zult u bijvoorbeeld uw adres kunnen laten schrappen bij bedrijven die u ongevraagd folders en aanbiedingen opsturen. Daar zorgt de wet tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer voor.

Vraag de gratis brochure «Niet iedereen wil een bekende Vlaming zijn» aan bij het ministerie van Justitie, dienst voor Ontvangst en Voorlichting - Waterloolaan 115 - 1000 Brussel - tel 02-542 66 91.

We hadden erom gevraagd en zijn eronder bedolven: uw mening over onderwijs. Meer dan driehonderd brieven zijn in onze bus gevallen. Brieven met vragen over opvoeding en onderwijs, met boeiende getuigenissen ook. En complimentjes voor dit blad. Bedankt iedereen.

Uw brieven zijn voor ons een blijvende bron van inspiratie.

Zoals beloofd winnen tien gezinnen een gratis **weekendverblijf** in een Limburgs vakantiedorp: Marleen Hamerlynck (Sleidinge), Véronique Van Humbeeck (Ternat), Van Landeghem-Bauwens (De Klinge), Janssen-Swillen (Overpelt), Sonja Van den Bosch (Mechelen), Schouten-Schouten (Achel), Schepens-De Gelder (Berlare), Brigitte Meuris (St.-Baafs-Vijve), Sandrine Carette (St.-Martens-Latem) en Jan Van Bael (Westerlo).

Ook de 100 te winnen exemplaren van de **spelletjesgids** «Plezant kan ook» zijn hier de deur uit. Wie de gids (195 fr. + 85 fr. portokosten) toch nog wil, belt met DOLM op tel 015-42 02 57.

Mijn mening 10

INFO LIJN

«Ik hoor de laatste tijd veel over «freinetscholen». Hoe verschilt zo'n school van de gewone school waar mijn kind zit?»

Een kind heeft meest zin om te leren als het nieuwsgierig is naar iets. Als het zelf op zoek kan gaan naar antwoorden en oplossingen. Dat vond ook de Franse pedagoog Célestin Freinet (1896-1966). Zijn ideeën rond opvoeding en school liggen aan de basis van de werking van een **freinetschool**.

Freinet zegt dat *expressie*, *communicatie* en *creativiteit* de mens maken. De school moet die drie dus alle kansen geven. In een freinetschool kiezen de leerlingen zelf wat ze zullen leren. Ze maken

plannen, organiseren projecten, lossen problemen op. Elk kind komt met zijn eigen ervaring, kennis en vragen. Ze leren door te doen. Veel (gewone) scholen passen in hun praktijk de freinettechnieken toe. Toch komen er steeds meer echte freinetscholen in Vlaanderen.

Voor meer informatie neemt u best contact op met de Freinetbeweging - Weldadigheidsstraat 30 - 3000 Leuven - tel 016-23 89 22 - e-mail ako-freinet@artefact.be - URL www.artefact.be/Open.Skies/Ako-Freinet/Welkom.htm Vragen over onderwijs (bijvoorbeeld een adressenlijst van scholen)? Bel de infolijn van het departement Onderwijs: tel 02-219 18 00.